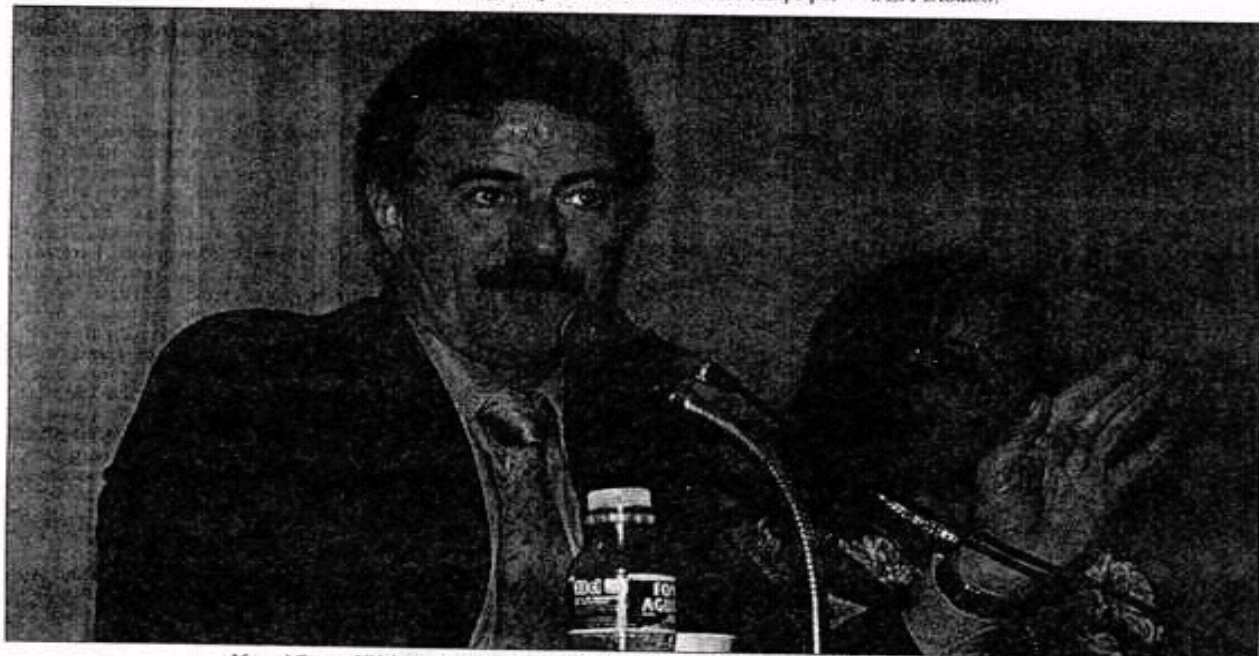

TELEVISIÓ

El periodista i sociòleg Manuel Campo Vidal va visitar ahir Girona per dirigir un dels Intermitings de la Càtedra Ferrater Mora de pensament contemporani, dedicat al tema *Informació, educació i empresa a l'era digital*. Campo Vidal, que va ser director

i vicepresident d'Antena 3 Televisión, posa en dubte la llibertat d'expressió dels futurs mitjans de comunicació, a causa del control restrictiu que el govern fa directament i indirecta en tots els mitjans de comunicació. Assegura que «no són els millors temps per

a la llibertat d'expressió i per als professionals de la informació». Campo Vidal va començar la seva carrera periodística al diari *Telexpres*, va passar per Televisió Espanyola (TVE) a Catalunya i a Madrid, i també va treballar a *El Periódico*.

Manuel Campo Vidal, en un moment de la conferència que va fer divendres passat al Mastou. Foto: J.M.F.

MANUEL CAMPO VIDAL. Periodista i director del canal temàtic Vivir

«El silenci és el pitjor enemic de la llibertat»

CATIMORELL.
 ■ —La introducció de les noves tecnologies en el funcionament habitual dels mitjans de comunicació ha capgirat la manera de treballar dels professionals. Però com ha influït en el producte final que arriba al públic?
 —La qualitat de la imatge, o la qualitat tècnica del producte ha crescut molt, però això no ha reflectit un avenç quant a la llibertat d'expressió. La tecnologia permet fer més coses i fer-les més de pressa, però mentre avancem de forma desmesurada en tecnologia, fem un pas enrere quant a la llibertat d'expressió dels professionals.
 —Aquest és el peatge que han de pagar els canals públics?
 —Actualment tots els canals compleixen el seu paper. Hi ha uns canals públics que, teòricament, segueixen un model públic, i uns canals privats que se-

gueixen el seu model. El que em preocupa de veritat és que un suec que s'instal·li avui en un hotel de Madrid o Barcelona i engegui la televisió serà incapaç de distingir entre un canal públic o un privat, perquè tots ofereixen el mateix tipus de programació.
 —Però els índexs d'audiència es mantenen?
 —Es mantenen en termes absoluts, però no en xifres absolutes. A l'Estat espanyol hi ha 12 milions de famílies amb televisor i 2 milions d'elles estan abonades a algun tipus de canal de pagament. És evident que l'audiència de la televisió convencional està baixant, però fa falta que passin uns anys perquè s'acabi de dibuixar bé el context real.
 —I pel que fa a la informació?
 —És evident que el govern tendeix a controlar aferrissada-

ment la televisió que tothom sap que controla, però és preocupant que des del govern també es controlin indirectament alguns canals que teòricament són privats.
 —El preocupa el silenci?
 —En l'últim any les televisions han evidenciat una tendència a callar algunes notícies en funció de qui era l'afectat, això mateix també ha afectat les redaccions d'alguns diaris. El silenci és molt pitjor que el control restrictiu de la llibertat d'expressió. Diria que és l'enemic de la llibertat.
 —Va ser aquest el motiu pel qual va deixar Antena 3?
 —No. Aquesta situació s'ha creat al llarg de l'últim any. Jo vaig deixar Antena 3 perquè hi va haver una transacció, una compra-venda. Quan jo treballava a Antena 3 era un càrrec de confiança de qui m'havien

encarregat el projecte i quan es va produir el canvi [perquè la composició de capital de l'empresa va variar] no podia continuar allà. No puc ser l'home de confiança d'uns i altres.
 —Ara treballa en el projecte d'un canal temàtic. Creu que el públic espanyol està preparat per fer un canvi cap a la televisió de pagament?
 —Cada vegada hi ha més famílies que s'introdueixen en el nou model de televisió. A l'Estat espanyol actualment hi ha més de dos milions de famílies connectades a algun canal de pagament i, en dos anys arribaran als 4 milions. A l'Argentina hi ha prop de 5 milions de famílies connectades a algun canal de pagament i el context és molt diferent. Jo trec que a l'Estat espanyol la gent està preparada i hi ha un sector que s'hi introdueix de forma progressiva.»

«M'hi jugo un sopar que en un any tindrem un nou canal»

C.M.
 ■ —Va dirigir el llançament d'Antena 3 Televisión, quan el públic de l'Estat espanyol encara no tenia clar quin seria el paper dels canals privats. Ara ha apostat per un altre projecte de futur. Quin és el futur de la televisió a l'Estat espanyol?
 —Arribarem a un sistema mixt molt complex on sobreviuran el model públic i el convencional, hi haurà els canals privats i els de pagament [via satèl·lit o per cable] i, a més,

hi haurà un nou model: la televisió digital terrenal, que multiplicarà la capacitat de les antenes que ja té tothom a casa i es podran arribar a veure 36 canals diferents de televisió.
 —Però, a llarg termini.
 —No tan a llarg termini. El govern ja s'està reservant una llicència i en un any veurem néixer un nou operador i hi haurà un nou canal privat de televisió oberta.
 —De quina televisió?
 —No ho sé i el govern diu

que no és veritat, però jo m'hi jugo un sopar que serà així. Hi ha moviments molt sospitosos.
 —Té futur a l'Estat espanyol la televisió per cable?
 —Hi ha molt poc cable instal·lat encara, però hi ha alguns llocs on ja en tenen i nosaltres ja tenim contactes amb les televisions locals de Galícia i Castella-Lleó. Si tanquem aquests acords haurem trobat l'espectador que volem. El canal Vivir és un canal temàtic. No té res a veure amb Antena 3, és una

altra història. Els canals temàtics tenen unes altres pretensions i han de buscar un altre públic i ara ho farem a Galícia.
 —I Catalunya?
 —De moment no, perquè hem començat a treballar en castellà i suposaria haver de fer la programació en doble àudio.
 —Però ja ho fan en doble àudio en les emissions de Portugal?
 —Sí. A Portugal hem trobat territori cablejat i en només un any hem arribat als 600.000 abonats i això ens anima.»